

Grønland: Geopolitisk kampplads eller omdrejningspunkt for økonomisk og videnskabeligt samarbejde?

Den igangværende kamp mellem to meget forskellige paradigmer, det ene for geopolitisk konfrontation og krig og det andet for fredeligt samarbejde og sameksistens, er også det centrale tema i den nylige turbulens i forbindelse med Donald Trumps nu aflyste besøg til Danmark. Som Trump i sine udtalelser gjorde klart, var Grønland det afgørende omdrejningspunkt for hans planlagte besøg til Danmark.

Den kreds af rådgivere omkring Trump, som f.eks. udenrigsminister Pompeo og sikkerhedsrådgiver Bolton, der konsekvent har arbejdet for en konfrontation med Rusland og Kina, ønsker at USA med Trump i spidsen skal gøre Arktis og Grønland til en geopolitisk kampplads. I sin tale til Arktisk Råd den 6. maj 2019 i Rovaniemi, Finland, chokerede Pompeo deltagerne ved at erklære, at den hidtidige politik for at forhindre en militarisering af Arktis nu var aflyst. USA betragtede nu Arktis som et konfliktområde mellem USA, Rusland og Kina. I direkte forlængelse af denne politik, er der et udtalt ønske fra disse kredses side om at forhindre kinesisk og russisk indflydelse i Grønland, hvad enten den er civil eller militær, og i stedet sikre en langt større amerikansk militær kontrol med Grønland. Det var baggrunden til ordren fra Washington til København om at kinesisk deltagelse i bygning af lufthavne på Grønland ikke kunne accepteres og måtte blokeres fra dansk side. Noget som skete prompte.

Hvis denne politik fortsættes vil det få katastrofale

konsekvenser for Grønland, Rigsfællesskabet og Verden. Grønlands behov for opbygningen af en selv bærende økonomi gennem økonomisk og infrastrukturel opbygning vil blive tilsidesat og i stedet vil kun rendyrkede militære investeringer og amerikansk kontrol over Grønlands råstoffer være på dagsordenen.

Alternativet til sådanne sørgelige udsigter er at etablere et fredeligt samarbejde på Grønland, i resten af Arktis (og i verden i almindelighed), mellem USA, Rusland, Kina og Indien. Hvis disse fire giganter indgår i Lyndon LaRouches forslag om en firemagts-aftale for økonomisk udvikling og videnskabeligt forskningssamarbejde, så har verden en farbar vej ud af alle de aktuelle problemer.

Det, Grønland og Arktis har brug for, er den form for økonomisk udvikling, som Kina mestrer, og som ses ved, at man har løftet 700-800 millioner kinesere ud af dyb fattigdom, og i den udvikling, velstand og øget selvstændighed, som Bælte- og Vej-Initiativet siden 2013 har skabt i stadig større dele af verden. Kinas succes er baseret på at yde langsigtede kreditter til infrastrukturprojekter, der transformerer den økonomiske aktivitet. I kølvandet på den forbedrede infrastruktur følger industrialisering og forbedrede levevilkår. Dertil kommer voksende deltagelse i den forskning og udvikling, som er grundlaget for videnskabeligt og teknologisk fremskridt.

Den danske regering bør i samarbejde med det grønlandske hjemmestyre arbejde for, at Trump ikke falder i den geopolitiske fælde, der vil ødelægge Grønlands fremtid. I stedet bør vi arbejde for at få Grønland til at være et vigtigt omdrejningspunkt i et kommende internationalt samarbejde i Arktis. Grønland bør være centrum for et forskningssamarbejde mellem de arktiske nationer, bl.a. Grønland, Danmark, USA og Rusland, og dertil Kina og andre nationer, for udviklingen af Arktis og fælles aktiviteter for f.eks. bedre at forstå interaktionen mellem Solen, det Ydre

Rum og Jorden.